

Række Afgjørelser, saaledes at der efterhaanden vil udvilde sig temmelig bestemte Regler, som man kan følge, ligesom det ogsaa vil kunne antages, at det Medlem, der udnævnes fra Amtsraadets Side, vil komme til at deltage i en hel Del forskjellige Afgjørelser indenfor Amtsraads-kredsens Grænser. Jeg tror, at der heri vil ligge en tilstrækkelig Garanti for, at der vil udvilde sig Regler, som ville kunne sikre en heldig og billig Afgjørelse i det enkelte Tilfælde.

Suel: Jeg har ikke ganske sagt det, som den ærede sidste Raler tillagde mig. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at der til disse Ord: „der kan holdes et Par Heste og 6 Køer“ tilføjes en Sætning, som jeg ikke nærmere præcisere paa Grund af, hvad den ærede Ordfører havde sagt, men som jeg antager nødvendigvis maa lyde saaledes: „efter den her i Landet nu almindelige Driftsmaade“; thi det ærede Medlem vil indrømme mig, naar vi komme ind paa Driftsmaaden, at, naar Agerbruget udvildes saaledes, at vi komme ind paa en Driftsmaade, hvorved vi holde 12 Køer — det er blot for at stille Tallene skarpt mod hinanden, at jeg nævner et saa høit Tal; thi jeg tror ikke, at vi nogeninde komme til det Resultat — paa det samme Areal, hvorpaa der i dette Dieblis holdes 6 Køer, vil denne Kommission komme i en noget vanskelig Stilling. Det er kun en ren Redaktionsændring, jeg tilsigter, saa at jeg er vis paa, at den ærede Ordfører vil være tilbøielig til at gaa med til den.

— Med Hensyn til det andet Spørgsmaal om de 512 Kr. er det min Opfattelse, at Præsten skal have nogen Befordringsgodtgjørelse; thi han kan ikke undvære Heste, men, naar der sættes 512 Kr. som overfyldende, hvad han skal have til sin Befordringsgodtgjørelse, ville, naar vi tage Hensyn til en anden Regel i Ministerens Lovforslag om de 2 Tdr. Hartkorn, idet 2 Tdr. Hartkorn boniteret Jord ere $10\frac{2}{7}$ Td. Land, 512 Kr. involvere en Jorpagtningsafgift af 50 Kr. pr. Td. Land. Dertil kommer saa hele Driftsmateriellet, Skatter, Administration og Forrentning af Kapitalen til Heste, Køer og det øvrige Løsøre, og hvis det ærede Medlem vil gjøre den Regning, kommer han til en Beregning, som viser, at Jorpagteren faktisk skal give 86 Kr. pr. Td. Land. Det er en Jorpagtningsafgift, som jeg med stor Glæde vilde se, at vi kunde drive det op til at faae af vore Eiendomme; men jeg tror ikke, at vi i en nær Fremtid vilde staa ved et saa stort Maal. Andet skal jeg ikke sige; den ærede Minister vil formentlig indrømme, at han kan ikke mene, at man vil kunne faae 512 Kr. og det Ekvivalent for Befordring, som Præsten dog skal have.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg vil blot gjøre en Bemærkning, som jeg skylder som Svær

til det ærede Medlems nuværende og tidligere Udtalelser angaaende Bestemmelsen i § 18 om, at Brugen af Præsternes Embedsjord beregnes til 512 Kroner aarlig. Forbindelsen, hvori det staaer, de Ord, som strax følge derefter, vil give Forklaring over, hvorfor disse Ord ere komne ind, og ved at sammenligne dem med, hvad der findes i 2det Stykke af § 12, vil man ogsaa se, hvorledes Tallet 512 er fremkommet, idet nemlig efter 2det Stykke af § 12 Brugen af en Tønde Hartkorn skal beregnes til 256 Kroner. Altsaa naar § 18 bestemmer, at Brugen af Embedsjorden skal regnes til 512 Kroner, er det det Samme som at sige, at man altid beregner Brugen af Jorden, som om den var to Tønder Hartkorn. Det er for Kortheds og Simpelteds Skyld ved Pensionsberegningen ønskeligt, at der gives saadanne bestemte Regler i dette Tilfælde, fordi det ellers er vanskeligt at beregne, hvor meget vedkommende Præst kan have af sin Embedsjord. Dersom det ærede Medlem vilde gjen-nemløse Pensionsloven af 5te Januar 1851 vil han finde, at en saadan Bestemmelse som den, her er givet, kan være nyttig ved Pensionsberegningen; men i Ørigt er det naturligt, at denne Lovs Regler i deres hele Omfang komme til Anvendelse ved Præsternes Pensionsberegning, og jeg tror ikke, at der er Anledning til nærmere Forklaring derom, idet der jo henvises til denne Lov i det her foreliggende Lovforslag.

Hasle: Mindretallet har ikke kunnet gaa ind paa de Ændringsforslag, der ere stillede til § 12. Der er navnlig af den ærede 2den Lands-tingsmand for 5te Kreds (Oxenbøll) blevet talt om Ændringsforslaget under Nr. 29, og jeg kan aldeles slutte mig til, hvad han i den Henseende har anført. Derimod er Ændringsforslaget under Nr. 31 kun meget løseligt blevet berørt af et æret Medlem. Jeg tror, at det er urigtigt at gaa ud paa at afhænde til Arvefæste. — For det Første tror jeg ikke, at der ved Salget vil vindes Noget derved. Tværtimod tror jeg, at Kjøbesummerne let blive mindre, naar en Del af dem skal oversføres til en Arvefæsteafgift efter Kornpriserne. Man maa vel erindre, at nu ere Kornpriserne saa høie, at, idet Folk byde derpaa, ville de have disse høie Kornpriser for Die og erindre, at en Tredeiel af, hvad de byde, vil blive omsat i Korn. De ville have for Die, at Kornpriserne ere i stadig Stigen, naar man tager Gjennemsnittet af en længere Mærkke, og de ville derfor frygte for, at de ved at paatage sig en Arvefæsteafgift vilde faae en større Byrde end ved at forrente de Kapitaler, som blive gjorte om til Arvefæsteafgift. Desuden vil jeg gjøre opmærksom paa den Lendents, der i det Hele er til at faae saadanne Afgifter afløste. Denne Lendents har viist sig tidligere her i Rigsdagen, og dersom vi nu fik en hel Del nye Arvefæstere,